

Lovudkast, er indfat den Bestemmelse, at man kan gaae imellem 110 og 160; det er Noget, man godt kan overlade til Overtolbbestyrelsen, saa at altsaa Lovgivningsmagtens Sanction ikke fordrer for noget bestemt Tal. At man med Hensyn til disse Tal ganske skal indføre den engelske Lovgivning, kan jeg ikke anerkjende for rigtig. Jeg troer ikke, at vi her skulle sætte os hen og give Love, hvori det hedder, at saaledes, som der i det og det Punkt bliver discuteret og voteret i det engelske Underhuus, saaledes ville vi ogsaa have det; thi det kan godt være muligt, at Resultatet af Forhandlingerne i Parlamentet vil komme til at see saaledes ud, at vi ikke paa nogen Maade kunne bruge det. Naar man derimod overlader den endelige Afgjorelse til Overtolbbestyrelsen og Finantsministeriets Skjøn, saa ville de i sin Tid kunne see, om man kan optage det i den omtalte Henseende Fornødne efter de engelske Bestemmelser eller ikke, og kan det stee, nærer jeg ikke Skjyge af Tvivl om, at de engelske Bestemmelser ville blive fulgte; men skriv en Lov, som siger, at saaledes, som den eller den engelske Lov bliver, eller saaledes, som Parlamentet bliver enigt om at vedtage den Lov, saaledes ville vi vedtage den bagefter, det troer jeg ikke ret godt gaaer an. Jeg skulde meget beklage, om der blev stillet en saadan Række af Endringsforslag som dem, det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Sponneck) behudede; thi jeg lægger en nderordentlig Vægt paa, at denne Lov udkommer og udkommer snarest muligt, saaledes, at den kunde træde i Kraft fra 1ste October 1867. Det er vel sandt, at denne Lov saavel som den, der stod først paa Dagsordenen, vil medføre noget forrygede Udgifter, - idet der skal oprettes et Centralcontoir, som bliver noget kostbarere end Bestyrelsen, som den er i dette Dreblik; men disse Bekostninger, over hvilke vi have faaet et Overslag i Landstingets Betænkning over Sagen, ville rigeligt blive indbundne ved den Fordeel, som Handel og Søfart indirecte ville have af Forandringen. Det nemlig, at kunne komme til fremmede Lande med et Maalebrev, som er anerkjendt, hvis Angivelser ikke gaae ud over Grændsen for Skibets virkelige Drægtighed, og hvorefter man betaler sine Afgifter,

har en bethdelig Fordeel fremfor at lade Skibet maale paa det fremmede Sted, hvor man da maa betale Maalingsafgifter og Skibet endda bliver maalt efter den anden Regel, der i Almindelighed giver en større Rastedrægtighed, end Maaling efter den første Regel. De Byrder, der i saa Henseende hvile paa Handelsstanden, ville altsaa falde bort ved Loven, og jeg anseer dette af Bigtighed, i Henseende baade til Besparelse af Penge og Tid. Jeg kan derfor kun ønske, og ligesom ved det forrige Lovudkast, med god Samvittighed anbefale, at ogsaa dette Lovudkast gaaer igjennem i Folkethinget ganske saaledes, som vi have faaet det fra Landstinget.

Finantsministeren: Spørgsmaalet om der skal staae „Tons“ eller „Tønder“ er et af dem, der have foreligget paa Sagens tidligere Stadier, idet det har været gjort til Gjenstand for stærke Debatter i den Commission, der har forhandlet hele Spørgsmaalet om Maalingen; Resultatet er imidlertid blevet, at man med overveiende Majoritet er bleven staaende ved „Tons“. Jeg tilstaaer, at ogsaa jeg anseer dette Ord for at være det rette, idet den væsentlige Hensigt med Lovforslaget jo ikke blot er den at bruge det i vort eget Land, men ogsaa at stasse vort Maalingsystem Aerkjendelse i Udlandet, og da navnlig i England, hvorpaa vore Skibe have en saa bethdelig Fart, saaledes, at de, naar de komme til England, kunde være frie for at blive ommaalte og derved undgaae det Tidstab, som deraf vil følge. Men for at man skal kunne vente at opnaae dette, maae de Regler, hvorefter Maalingen her foretages, findes optagne og bestemte i Loven, og dette er Grunden, hvorfor det er nødvendigt at fastholde Specialiteterne af Maalingen i Loven, forsaavidt angaaer den fuldstændige Maalingsmethode, Noget, der ikke har den samme Betydning ligeoverfor den ufuldstændige Maalingsmethode, thi den kan man ikke paa nogen Maade vente at faae anerkjendt i England, eftersom det er et indre Spørgsmaal, hvormod det andet ogsaa er et Spørgsmaal, der strækker sig ud over vort eget Lands Autoriteter. Nu er det forekommet mig indlysende, at, naar man har fastholdt det Maal,